

2024. július 14-27.

ÉLETÜNK

Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség

HÍVÁS ÉS ELHÍVÁS

Jézus Krisztussal való találkozásban tapasztalja meg az ember Isten hívását, e hívásban pedig a Jézus Krisztussal való életközösségre szóló elhívást... Ez a hívás egyaránt megszólítja a pogányt és a zsidót, a rabszolgát és a szabad ember, férfit és nőt (Gal. 3,28.), házas és egyedülálló embert. Ott kell meghallania a hívást, ahol éppen van, és engedni, hogy Isten igénybe vegye őt... Az ember a rászabott felelősséget nem a földi hivatásbeli kötelezettségek hűségese végzésében tölti be - mint polgár, mint munkás, mint családapa -, hanem azért, hogy megérti Jézus Krisztus hívását, amely bár szintén a földi kötelezettségek körébe vezet, azokban azonban soha nem veszik el, hanem mindig felettük áll.

Luther visszatérése a kolostorból a világba, a „hívásba” a leghevesebb támadás és megrázkódtatás - valódi újszövetségi értelemben -, amely az őskereszténység óta a világ ellen irányult. Most már a világban veszünk fel harcállást a világ ellen, a hivatás lesz az a hely, amelyben Krisztus hívására felelünk, s ezáltal felelősséggel élünk. Így, bár a hivatásban ránk rótt feladat korlátozott, ugyanakkor azonban a Jézus Krisztus hívásával szembeni felelősség minden határon áthatol.

(Dietrich Bonhoeffer)

*Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Bétsaidából való volt, és ezzel a kéréssel fordultak hozzá: **Uram, Jézust szeretnénk látni.***

(Jn. 12,21.)

Olvassuk közösen a Bibliát! Imádkozzunk együtt!

Július 14., vasárnap, olvasandó: Mt. 7,6–11.

Ne adjátok azt, ami szent, a kutyáknak, gyöngyeiteket se dobjátok a disznók elé, nehogy lábukkal megtiporják azokat, majd ellenetek fordulva széttépjenek titeket. Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitattik. Vagy ki az közületek, aki fiának követ ad, amikor az kenyeret kér tőle, vagy amikor halat kér, kígyót ad neki? Ha tehát ti gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jót a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérnek tőle?

Magyarázat: Olyan gyakran alábecsüljük az imádság erejét! Nem hisszük, hogy Istennek ránk külön is gondja van, nem látjuk, hogy is segíthetne, vagy néhány fontos imánk korábban nem teljesült. Ám Jézus maga buzdít itt minket a kitartó imádkozásra, máshol pedig azt ígéri, hogy az Atyánál szüntelenül közbenjár majd értünk. Mivel azonban jól tudja, mire van igazán szükségünk, ő maga is így zárta le az imáját: „...ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.” (Mt 26,39)

Imádság: Hála telt szívvel köszönjük meg Atyánk az imádság lehetőségét. Te biztatsz bennünket, hogy bátran nyissuk meg szívünket, életünket előtted; kérjünk, keressünk, zörgessük. Engedünk biztatásodnak, mert eddig is tapasztaltuk, hogy a legjobbat adod nekünk, Áldott légy ezért. Ámen.

Július 15., hétfő, olvasandó: Mt. 7,12–14.

Amit csak szeretnétek, hogy az emberek tegyenek veletek, mindenben ugyanúgy tegyetek ti is velük, mert ezt tanítja a törvény és a próféták. Menjétek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a kárhozatba visz, és sokan vannak, akik bemennek azon. Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.

Magyarázat: Látszólag olyan egyszerű szabály ez! Ám a kényelem és az önzés könnyen elfeledtetni velünk, mivel tartozunk másoknak, miközben az rögtön feltűnik, ha valaki szeretetlen velünk. Jézus is figyelmeztet: „keskeny az az út”, amin azok járnak, akik így tudják szeretni egymást. Ám ő azt is megtette, amit mástól nem lehet elvárni: a saját életét áldozta fel értünk.

Imádság: Köszönjük Jézusunk, hogy te előbb tettél értünk, mint mi azt felfoghatuk volna. Életeddel és megváltó áldozatoddal utat mutattál a keskeny útra és a mennyek országára. Szeretnénk tanulni ezt az utat, szeretnénk jobban és odaszántabban ezen járni Add, hogy a mai napon is növekedjünk a hitben és a bizalomban. Ámen.

Július 16., kedd, olvasandó: Mt. 7,15–20.

Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik báránybőrbe bújva jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. Gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Tüskebokróról szednek-e szőlőt, vagy bogáncskóróról füget? Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem hozhat a jó fa rossz gyümölcsöt, a rossz fa sem hozhat jó gyümölcsöt. Amelyik fa nem terem jó gyümölcsöt, azt kivágják, és tűzre vetik. Tehát gyümölcseikről ismeritek meg őket.

Magyarázat: Mondani mindent lehet, de a tettek magukért beszélnek. Hiába szólja hát a száánk, hogy „Uram, Uram!”, ha a hitünk, odaszánásunk nem látszik meg az életünkben is. Tartsunk hát önvizsgálatot, és szüntelenül kérjük az Atyát, adjon erőt és bölcsességet a jó úton járni! Adja, hogy életünk jó gyümölcseiről majd ama napon megismerjen minket!

Imádság: Szentlélek Isten, arra kérünk, taníts minket cselekedni a te akaratodat. Könnyelműen szólunk, elhamarkodjuk mondatainkat, élesen bántunk, kritizálunk. Megvalljuk, hogy híján vagyunk a jó gyümölcsöknek, a szent cselekedeteknek. Könnyen szólunk, nehezen teszünk. Vágyjuk a bizonyágtévő, gyümölcstermő életet, de látod köt s lehúz még régi csüggedésem... szabadíts fel! Ámen.

Július 17., szerda, olvasandó: Mt. 7,21–23.

Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és nem a te nevedben tettünk-e sok csodát? És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők!

Magyarázat: Döbbenetes, hogy még a bizonyágtétel, a prófétálás és a csodák sem mentenek fel bennünket az alól, hogy megcselekedjük mennyei Atyánk akaratát. S hogy mi ez az akarat? Hogy szeressük őt teljes szívünkéből és teljes lelkünkéből, s hogy szeressük felebarátainkat úgy, mint magunkat. Jézus maga mondja: az utolsó ítéletkor, amikor visszatér, azt kéri majd számon rajtunk, hogy megláttuk-e és szolgáltuk-e a nélkülözöben Őt (Mt 25,31kk). Uram, adj ehhez erőt!

Imádság: Szentlélek Isten, hangosak szavaink, mert megtanultuk a frázisokat és szófordulatokat, ahogyan a kegyes beszéd szólhat. Nem mulandó valóságot, inkább örök igazságot keresünk. Vágyjuk, hogy az utolsó ítélet megmérettetésekor igaznak bizonyuljunk, mert hittük, szóltuk és tettük Jézus akaratát. Nem mondani, inkább élni szeretnénk uralmad, adj erőt ehhez. Ámen.

Július 18., csütörtök, olvasandó: Mt. 7,24–29.

Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló a bölcs emberhez, aki kősziklára építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, tomboltak a szelek, és nekirontottak annak a háznak, de nem dőlt össze, mert kősziklára volt alapozva. Aki pedig hallja tőlem ezeket a beszédeket, de nem cselekszi, hasonló a bolond emberhez, aki homokra építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, tomboltak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és az összedőlt, és teljesen elpusztult. Amikor Jézus befejezte ezeket a beszédeket, a sokaság álmétkodott tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudóik.

Magyarázat: Sok mindenről gondoljuk, hogy életünk biztos alapja lehet, ám a bajok és próbatételek idején csalódnunk kell bennük. Krisztus tanítása azonban szilárd, akár a szikla. Hiszen ő maga halálával pecsételte meg a szavait, az Atya pedig azzal

igazolta őt, hogy feltámasztotta a halottak közül (Róm 1,4). Szívleljük hát meg, amit ő tanít, szeretetben élve és megbocsátva egymásnak! Mert tudjuk: aki benne bízik, soha meg nem szégyenül!

Imádság: Úr Jézus Krisztus! Az életünk folyamán annyi formában próbáltuk már bebiztosítani magunkat. Hittük, hogy biztos alap, amire építünk és a próbák alatt lett nyilvánvalóvá, hogy csupán futóhomok volt az. Már tudjuk, hogy nincs más alap, csak te. Biztos, szikla, igaz és ámen. Hálásan köszönjük, hogy elvezettél erre a tapasztalatra és most már minden próbánkban benned vagyunk elrejtve. Magasztalunk Urunk. Ámen.

Július 19., péntek, olvasandó: Mt. 8,1–4.

Amikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt, és íme, odament egy leprás, leborult előtte, és ezt mondta: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz. Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és ezt mondta: Akarom. Tisztulj meg! És azonnal megtisztult a leprától. Ekkor így szólt hozzá Jézus: Vigyázz, senkinek se szólj, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az áldozati ajándékot, amelyet Mózes rendelt el, bizonyosságul nekik.

Magyarázat: „Uram, ha akarod...” Micsoda alázat és hit rejlik ebben! A beteg tudja: Jézusnak minden hatalmában van, így bármit megtehet. Rajta is segíthet tehát. De tudja, hogy nem mindig történnek csodák. Van úgy, hogy a szenvedést próbaként kaptuk, és el kell azt viselnünk. Van úgy, hogy az szolgálja az Atya dicsőségét, hogy türelemben és egymás megsegítésében mutatunk szép példát. Ám az ima ekkor se némuljon el, hiszen a leprás is meggyógyult: „Uram, ha akarod...”

Imádság: Jézusunk, te jól ismered bennünket, tudod a mi felkelésünket és lefekvésünket, látod örömeinket és bánatunkat, tudod mikor bukunk el, hogy álunk fel ezután. Látod betegségünket, küzdésünket, nyomorúságunkat, megkötözöttségünket. Uram, ha akarod megtisztíthatsz. Könyörülj, kérlek. Ámen.

Július 20., szombat, Mt. 8,5–13.

Amikor Jézus Kapernaumba érkezett, odament hozzá egy százados, és kérte őt: Uram, a szolgálóm bénán fekszik otthon, és szörnyű kínjai vannak. Ő így szólt hozzá: Elmegyek, és meggyógyítom. De a százados ezt felelte: Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgálóm. Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, nekem is vannak alárendelt katonáim. És ha azt mondom az egyiknek: Menj el! – akkor elmegy, és a másiknak: Gyere ide! – akkor idejön, vagy ha szólok a szolgálómnak: Tedd meg ezt! – akkor megteszi. Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és így szólt az őt követőkhöz: Bizony mondom nektek, senkiben sem találtam ilyen nagy hitet Izráelben. De mondom nektek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és asztalhoz telepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában; akik pedig a mennyek országa fiainak tartják magukat, kivetetnek a külső sötétségre, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás. A századosnak pedig ezt mondta Jézus: Menj el, és legyen a te hited szerint. És meggyógyult a szolga még abban az órában.

Magyarázat: Jézusnak nem kellett jelen is lennie, hogy csodákat tehessen. Elég volt szólnia, ha hittel kérték tőle. Még inkább így van ez, amikor fent van a mennyekben, „ott ül az Atya Istennek jobbján”, és átadatott néki „minden hatalom mennyen és Budapest-Kálvin Téri Református Egyházközség Hírlevele

földön” (Mt 28,18). S ahogy itt egy pogányt is irgalmában részesített, úgy hívott el bennünket is, hogy a zsidósággal együtt mi is népének tagjai legyünk. Hirdessük hát szóval és tettel az ő jóságát és mennyei hatalmát!

Imádság: Mennyei Atyám, megvallom előtted, hogy hiányzik belőlem az az alázat és látás, ami a századosban volt. Jól tudom és látom, hogy mi az amit megérdemlek, ami nekem is jár. Nehéz az alázat útjára rátalálni, mert magamból kell feladni ezért. Add, hogy tudjam a helyem, lássam a feladatom, taníts alázattal imádkozni. Taníts másokért könyörögni előtted, nem mindig magamért. Ámen.

Július 21., vasárnap, olvasandó: Mt. 8,14–17.

Amikor Jézus bement Péter házába, látta, hogy annak anyósa lázasan fekszik. Megérintette a kezét, és elhagyta az asszonyt a láz, és felkelt, és szolgált neki. Amikor beesteledett, sok megszállottat vittek hozzá, ő pedig szavával kiűzte a tisztátalan lelkeket, és minden beteget meggyógyított, hogy beteljesedjenek az Ézsaiás próféta által mondottak: „Erőtlenségünket ő vette el, és betegségeinket ő hordozta.”

Magyarázat: A betegség megakadályoz hétköznapi teendőink ellátásában, ahogy Péter anyósát is. Egy beteg gondozása megnehezíti a család életét is – a tisztátalan lélektől megszállt, mentális betegségben szenvedőket ezért is vitték oda Jézushoz. A korabeli vallási tanítók távol tartották magukat a betegektől, legfeljebb prédikáltak nekik bűnről és büntetésről. Jézus észreveszi, megérinti, megszólítja és meggyógyítja őket. Kapcsolatba lép velük, Isten együttérző és helyreállító kegyelmét közvetíti feléjük. Ő hordoz, akár saját betegségünktől, akár szeretteink betegségétől szenvedünk.

Imádság: Hálásan köszönjük, Úr Jézus, hogy te nem vagy távolságtartó. Nem írtózol a betegektől, észre vezet a nyomorultat és közösséget vállalsz vele. Úgy várjuk, hogy belépj hozzánk, ahogy Péter házába is tetted. Gyógyító szavaddal ma megjelenj nálunk. Vedd kérünk kézbe az életünket, hogy újjult erővel teljesítsük küldetésünket. Ámen.

Július 22., hétfő, olvasandó: Mt. 8,18–22.

Amikor Jézus meglátta maga körül a sokaságot, megparancsolta, hogy keljenek át a túlsó partra. És odalépve így szólt hozzá egy írástudó: Mester, követlek téged, bárhová mégy. Jézus ezt mondta neki: A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania. Egy másik tanítvány pedig ezt mondta neki: Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az apámat. De Jézus így szólt hozzá: Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak eltemessék saját halottaikat!

Magyarázat: Természetes emberi igény, hogy a szépekhez, gazdagokhoz és sikeresekhez tartozunk. Egy írástudó megszólítja a látszólag népszerű, szeretett és sikeres Jézust, aki számtalan csodát tett, és lelkesen csatlakozni akar hozzá. Otthontalanság, megalázottság, kitaszítottság – erre kell felkészülnöd, ha a tanítványom szeretnél lenni. Vállalod? – kérdezi tőle Jézus. Fel vagyunk készülve arra, hogy túllássunk a pillanatnyi népszerűségen, és megmaradjunk Jézus mellett? Hányszor kellett már hívó életed során megválaszolnod ezt a kérdést?

Imádság: Megvalljuk Atyánk, hogy az út, amire hívsz bennünket nem könnyű. Nehéz hátra hagyni mindazt, ami eddig fontos volt. Ragaszkodunk ahhoz, aki és ami biztonságot ad. Kapaszkodunk megtanult szokásainkba, még visszatartanánk belőle magunkat. Elhagyni, hátra hagyni nehéz; követni téged áldozattal jár. Mindezzel együtt tudjuk, hogy ez az út vezet a boldog életre és az örök életre. Mindent hátra hagyva, ezért választjuk ezt ma is. Ámen.

Július 23., kedd, olvasandó: Mt. 8,23–27.

Amikor beszállt a hajóba, követték őt a tanítványai. És íme, nagy vihar támadt a tengeren, úgyhogy a hajót elborították a hullámok. Ő pedig aludt. Tanítványai odamentek hozzá, felébresztették, és ezt mondták: Uram, ments meg minket, elveszünk! De ő így szólt hozzájuk: Mit féltek, ti kicsinyhitűek? Ekkor felkelt, ráparancsolt a szelekre és a tengerre, és minden elcsendesült. Az emberek pedig elcsodálkoztak, és ezt mondták: Ki ez, hogy a szelek is, a tenger is engedelmeskednek neki?

Magyarázat: Vajon milyen volt az a néhány pillanat, amikor a tanítványok nézték, ahogy Jézus lecsendesíti a tengert? Tisztában voltak saját képességeik és lehetőségeik határaival, ezt ők nem tudták volna megtenni. Talán tisztában voltak Jézus hatalmával, de nem tudták teljesen rábízni magukat. Akkor nem tehettek mást, mint szemlélték, ahogy Jézus ura lesz a helyzetnek és az ő lelküknek is. Csodálat, hála és bizalom születik meg bennünk, amikor nem csinálunk mást, „csak” figyeljük, amit értünk tesz Isten.

Imádság: Szentlélek Isten taníts meg így imádkozni: Uram, ments meg minket, elveszünk! Mert elveszett állapotunkban kapkodunk és még mindig magunk próbáljuk átvészelné a viharokat. Add, hogy számoljunk hatalmaddal és tudjunk segítségül hívni téged. Tisztítsd ki látásunkat, nyisd meg szemeinket, hogy ne a hullámokra, hanem rád nézzünk. Könyörülj rajtunk. Ámen.

Július 24., szerda, olvasandó: Mt. 8,28–34.

Amikor a túlsó partra, a gadaraiak földjére ért, két megszállott ment elé, akik a sírboltokból jöttek elő; annyira veszedelmesek voltak, hogy senki sem mert azon az úton járni. És egyszerre felkiáltottak: Mi dolgod velünk, Isten Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket? Tőlük távolabb egy nagy disznónyájat legeltettek. Az ördögök pedig ezt kérték tőle: Ha kiűzöl minket, küldj a disznónyájba! Ő pedig ezt mondta nekik: Menjete! Akkor azok előjöttek, és belementek a disznókba. És íme, a meredekről a tengerbe rohant az egész nyáj, és beleveszett a vízbe. A legeltetők pedig elfutottak, és a városba érve elhíreszteltek mindent, azt is, ami a megszállottakkal történt. Ezután az egész város kiment Jézus elé, és amikor meglátták, kérték, hogy menjen el a határukból.

Magyarázat: Két történetben két váratlanul előtörő veszélyforrás szerepel: a természeti katasztrófa és a megbomlott elméjű, közveszélyes emberek fenyegetése. Isten minden képzeletet felülmúló hatalmáról biztosít minket mindkét elbeszélés. Az utóbbi – minden furcsaságával együtt – egy mementó arról, hogy Jézusnak azok felett is hatalma van, akiket mi, a közösség, a társadalom jogos önvédelemből csak elzárni, korlátozni tudunk.

Imádság: Magasztalunk téged Jézus, hogy van hatalmad megszabadítani azt is, akiről már mindenki lemondott. Mi is elkerüljük, mert másképen nem tudjuk megvédeni magunkat sem. Csak távolról nézelődünk és sajnálkozunk talán. Nekünk megadatott az imádság lehetősége, hogy eléd vigyük a megkötözöttet, a megszállottad, a kilátástalant. Neked van hatalmad ma is, kérünk mutasd meg, Urunk. Ámen.

Július 25., csütörtök, olvasandó: Mt. 9,1–8.

Jézus hajóra szállva átkelt, és elment a maga városába. És íme, odavittek hozzá egy bénát, aki ágyban feküdt. Amikor Jézus látta hitüket, így szólt a bénához: Bízzál, fiam, megbocsáttatnak a te bűneid. Ekkor néhányan az írástudók közül így szóltak magukban: Istenkáromló! Jézus pedig, mivel ismerte gondolataikat, ezt mondta: Miért gondoltok gonoszt szívetekben? Ugyan mi könnyebb? Azt mondani, hogy megbocsáttatnak a te bűneid, vagy ezt mondani: Kelj fel, és járj? De azért, hogy megtudjátok, az Emberfiának van hatalma bűnöket megbocsátani a földön – ekkor ezt mondta a bénának: Kelj fel, vedd az ágyadat, és menj haza! Ő pedig felkelt, és hazament. Amikor a sokaság ezt látta, félelem fogta el őket; és dicsőítették Istent, aki ilyen hatalmat adott az embereknek.

Magyarázat: „Bízzál, fiam, megbocsáttatnak a te bűneid” (2). Egy gyógyító mondat Jézustól elég, hogy megújuljon az élet. Egy elfogadó üzenet Istentől, amelyben igent mond ránk, feloldja a bénultságunkat, kiségit saját reménytelen megoldáskeresésünk zsákutcáiból. Néhány megerősítő szó az Úrtól biztosít minket, hogy Isten kész elfelejteni, amit eddig tettünk és nagyon bánunk. A bűnbocsánat ajándékában láthatjuk meg, hogy Isten határtalanul szeret minket.

Imádság: A legfőbb, amire szükségünk van, Urunk Jézus, ez a szó. A bűnbocsánat meghirdetése és elfogadása. Várjuk, hogy fel tudjunk kelni életünk mozdulatlanságából; vágyjuk, hogy jobba legyenek körülményeink; könyörgünk, hogy változzon valami körülöttünk... taníts kimondani ma: bocsátsd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. Fogadd el bűnbánatunkat. Ámen.

Július 26., péntek, Mt. 9,9–13.

Amikor Jézus továbbment onnan, meglátott egy embert a vámszedő helyen ülni, akit Máténak hívtak, és így szólt hozzá: Kövess engem! Az felkelt, és követte őt. És történt, amikor Jézus asztalnál ült a házban, hogy sok vámszedő és bűnös jött, és odatelepedett Jézushoz és az ő tanítványaihoz. Meglátták ezt a farizeusok, és szóltak tanítványainak: Miért eszik a ti mesteretek vámszedőkkel és bűnösökkel együtt? Ő pedig, amikor ezt meghallotta, így szólt: Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Menjetek, és tanuljátok meg, mit jelent ez: „Irgalmasságot akarok, és nem áldozatot.” Mert nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.

Magyarázat: Számtalan kihívás elé állít minket a mai ige. Vajon mi, mai keresztyének megtanultuk már, mit jelent az, hogy Isten őszinte, szívből fakadó irgalmasságot, az emberekhez való könyörületes odafordulást vár azoktól, akik hisznek benne, nem látványkeresztyénséget? Tudunk-e úgy jelen lenni bűnösök társaságában, hogy nem egy leszünk közülük, hanem – mint Jézus – Isten irgalmasságát közvetítjük feléjük?

Könyörüljön rajtunk Isten, hogy megértsük Jézus küldetésének lényegét és aszerint éljünk.

Imádság: Köszönjük Jézusunk, hogy hívsz bennünket, hogy asztalhoz telepedsz velünk, elfogadsz úgy, ahogy vagyunk. Hozzánk hajló jóságod érthetetlen a világ szemében, gyakran nekünk is. Elfogadásod nagysága szolgálatra indít. Taníts meg arra ma, hogy hol van szolgálatunk. Odaállás, meghívás, vigasztalás, segítség. Oda megyünk, ahova küldesz. Ámen.

Július 27., szombat, olvasandó: Mt. 9,14–17.

Akkor odamentek hozzá János tanítványai, és megkérdezték: Miért van az, hogy mi és a farizeusok gyakran böjtölünk, a te tanítványaid viszont nem böjtölnek? Jézus ezt mondta nekik: Gyászolhat-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? De jönnek majd napok, amikor elvételük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak. Senki sem tesz foltot új posztóból régi ruhára, mert a toldás tovább szakítja a ruhát, és még nagyobb lesz a szakadás. Újbort sem töltenek régi tömlőbe, mert a tömlő szétreped: a bor is kiömlik, a tömlő is tönkremegy; hanem újbort új tömlőbe töltenek, és akkor mindkettő megmarad.

Magyarázat: Van, amikor a régit és az újat nem lehet egyszerre megtartani, mert az új lényege csak akkor érvényesül, ha a régitől teljesen búcsút veszünk – tanítja Jézus (16–17). Szavai akkor a zsidóság vallási szokásait megtartó jánosi tanítványoknak szóltak, és a keresztyénség új korszakát vezették be, amelyben mindent Jézus megváltó munkája határoz meg. Mi az, amit ma nekünk hátra kell hagyni a régi életünkéből, hogy Jézus legyen a legfontosabb?

Imádság: Drága Szentlélek Isten, te vagy, aki beragyogod életünket. Bevilágítasz lelkünk minden zugába és rámutatsz arra, hogy mi az a régi, amit el kell hagyni. Nyilvánvalóvá teszed, hogy hol szeretnél újat kezdeni bennünk. Kérlek, nyisd meg szemünket a látásra, tégy készsé a cselekvésre, újíts meg teljesen. Ámen.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

Hétközi programjaink, alkalmaink ...

július 18 és 25., csütörtök 17 óra – Nyitott templom sorozat

A Nyitott templom sorozat, amely magába foglalja az orgonakoncertet, istentiszteletet és templomtúrát. Az istentisztelet és a templomtúra magyar és angol nyelven hangzik.

Várjuk szeretettel!

Kapcsolat

LELKÉSZI HIVATAL

A lelkészi hivatal a templom jobb oldalán található udvaron keresztül közelíthető meg, bejárata a templom mögötti épületben van.

Várjuk szeretettel személyesen az alábbi időpontokban:

Hétfő: 10–13 óráig

Kedd: 9–12 óráig

Csütörtök: 14–17 óráig

Ebben az időben **az alábbi telefonszámon érhet el bennünket: 06-30-632-0789**

Keressen bennünket bizalommal keresztelővel, esküvővel, temetéssel kapcsolatban. Itt jelentkezhetsz konfirmációs előkészítésre is. Tegye fel bátran kérdéseit a lelkészeknek!

ELÉRHETŐSÉGEK

E-mail: budapest-kalvin.ter@reformatus.hu **Honlap:** www.kalvinteriref.hu

Telefon: 06-30-632-0789 a lelkészi hivatal ügyeleti rendjében!

Telefonügyelet a 06-30-256-6248 vagy a 06-30-122-85-29 számon **az alábbi időpontokban:**

Hétfő: 13-17 óráig

Kedd: 12-17 óráig

Szerda: 9-17 óráig

Csütörtök: 9-14 óráig

Péntek: 9-17 óráig

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevüket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

OTP Banknál vezetett számlaszámunk: 11707024-20107972

IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000

BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

További részletek honlapunkon: www.kalvinteriref.hu

*»Tudjuk pedig,
hogy aki szűken vet, szűken is
arat,
és aki bőven vet, bőven is
arat. Mindenki úgy adjon,
ahogyan előre eldöntötte
szívében,
ne kedvetlenül vagy
kényszerűségből, mert „a
jókedvű adakozót szereti
Isten”!«*

2Kor 9, 6–7